

Sirálytanya

PRÓZA - LXVII. évfolyam, 24. szám, 2023. június 16.

Különös madarak. A házam után már nincsenek házak, s a sirályok olyan kétszáz méterre tőlem telepedtek le. Sivításukat naponta hallom, s ez a legfőbb bizonyítékom arra, hogy egyszer csak mindent elönt a tenger. Éjjel-nappal sírnak, s már az hiányzik, ha nem teszik. A múltkoriban nem hallottam őket, és egész éjszaka nem aludtam.

A kertemben megközelíthetők, olykor még meg is érinthetem őket. Egyszer azonban, amikor napi sétámban arra kanyarodtam, és próbáltam közelebb menni, olyan lármát csaptak, s amikor mégis tovább közeledtem, olyan dühvel rontott nekem három madár, hogy visszariadtam. Ők jöhetnek hozzám, én nem mehetek hozzájuk. Ez a mi szerződésünk. Elég egyoldalú, de már megszoktam az ilyesmit.

A Tábornokot nem szeretik. Semmit nem tehetek ellenük, bár viszonznom kellene a Tábornok ökölcsapását, melyet a sofőrnek adott. Onnan tudom, hogy közeledik az autó, hogy a sirályok iszonyú hangzavart csapnak. Egyebet nem tesznek, csak szinte elsötétül az ég, és megsüketül az ember. Aztán visszavonulnak, és amíg elő nem bukkanok újra, Betyárnak magyaráznak valamit.